

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. september 2015
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Josefine Juel Schiøtt
Sagsnr.: 2015-0030-3673
Dok.: 1696900

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 60 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. august 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Søren Pind

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 60 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Det fremgår af REU alm. del - bilag 18, underbilag A, tabel 1, at der i perioden 1. november 2012 til 31. oktober 2014 i tre tilfælde har været tale om, at mindreårige blev indsat i fængsel eller arresthus, fordi der ikke forelå et betalingstilsagn fra kommunen. Finder ministeren det betryggende, at udgangspunktet om anbringelse af mindreårige på institution frem for indsættelse i fængsel eller arresthus fraviges, fordi kommunen ikke ønsker at betale, eller vil ministeren foretage noget for at sikre, at det ikke sker fremover?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Af de 64 forløb, der blev gennemgået i kortlægningen af unge under 18 år, der afsoner eller varetægtsfængsles i fængsler og arresthuse, er hovedårsagen til indsættelse i fængsel eller arresthus i 3 af sagerne angivet som manglende betalingstilsagn fra kommunens side. Det fremgår af kortlægningen, at de manglende betalingstilsagn var begrundet i, at kommunen ikke kunne pege på et egnet opholdssted. Som det er bemærket i kortlægningen, er der ofte tale om en flerhed af faktorer, der har betydning for, hvorfor der ikke kunne meddeles tilladelse til alternativ afsoning.

Der kan om de 3 sager kort oplyses følgende:

Sag A:

På baggrund af tidligere erfaringer med den unge ønskede kommunen ikke at betale for institutionsanbringelse i socialt regi. Det blev undersøgt, hvorvidt den unge kunne afsone på en af Kriminalforsorgens pensioner, men den unge havde så massive misbrugsproblemer, at det heller ikke kunne lade sig gøre. Den unge var ikke selv motiveret for at stoppe sit misbrug.

Sag B:

Kommunen ønskede ikke at betale, da der gennem årene var forsøgt mange tiltag i forhold til den unge, men uden succes. Den unge blev forsøgt placeret på en af Kriminalforsorgens pensioner, hvor der dog var nogen ventetid. Den unge, som var varetægtsfængslet på en sikret institution, ønskede ikke at vente på en ledig plads. Efter eget ønske blev den unge overført til et åbent fængsel i nærheden af sin familie. Overførslen fra den sikrede afdeling til fængslet skete ca. en måned, før den unge blev 18 år.

Sag C:

Kommunen gav afslag på anbringelse med den begrundelse, at den unge ikke ville profitere af anbringelse og socialpædagogisk behandling i øvrigt. Der henvises i øvrigt til, at den unge senest havde fået afbrudt en ungdomssanktion. Den unge afsonede på et åbent fængsel i nærheden af sin familie.

Det bemærkes, at reglerne om finansiering af kriminelle unges ophold i Kriminalforsorgens institutioner blev ændret den 1. juli 2010, jf. servicelovens § 174, stk. 5, således at kommunerne opkræves en fast takst, når unge afsoner en straf i Kriminalforsorgens institutioner.

Det er ikke direktoratets opfattelse, at der i praksis er problemer med at få kommunerne til at give tilsagn om, at 15-17-årige afsoner i socialt regi, såfremt der i øvrigt foreligger et egnet anbringelsessted i socialt regi set i lyset af den unges forudsætninger og behov.”

På den baggrund finder jeg ikke, at der er behov for nye initiativer med henblik på i højere grad at sikre betalingstilsagn fra kommunerne.